

Народна Сила

LA FORCE NATIONALE

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА И ЛИТЕРАТУРА

В. » НАРОДНА СИЛА «
ИЗЛИЗАЕдинъ пѣтъ въ седмицата
СЖББОТА.

Цѣната му е:

ЗА ГОДИНА 10 ЛЕВА

ЗА 1/2 " 5 "

ЗА 1/4 " 3 "

Единъ брой 25 стотинки.

Волята е сила.

Безъ сила нѣма
свобода.Безъ свобода нѣма
животъ.Писма, ръкописи, статии и
пари се испращатъ до админис-
трацията на вѣстникъ.За обявления се плаща по 15 ст.
въ рѣдъ за първо печатание, а
за всяко повтаряние по 10 ст.

Неплатени писма не се приематъ.

Ръкописи назадъ не се връщатъ.

Единъ брой 25 стотинки.

г. Плѣвень, 12 Май 1890 год.

Движенията, които станаха на послѣдно врѣме въ Европа не бѣха такива да не предизвикатъ сериозното внимание на правителствата отъ всичкитѣ държави на западъ. Послѣдвани отъ политическа точка зрение тѣзи движения бѣха въ положение да застрашатъ вътрѣшната безопасностъ въ политическия и икономическия порядъкъ на държавитѣ. Всичко се страхуване, а това съставляваше единъ великъ въпросъ отъ рѣшението на когото политическитѣ духове предвиждаха една чудна безрѣдица. Подбутнати отъ справедливитѣ искания, работницитѣ въ западъ искаха да тържествуватъ за 8 часа работа, 8 часа почивка, 8 часа спане и 8 марки заплата. Спорѣдъ телеграфическитѣ извѣстия, работническото движение на западъ, безъ различно и еднодушно е направено въ всичкитѣ държави, гдето броятъ на тези се чете съ сто хилядни. Въ послѣдно врѣме ся забѣлѣзва едно утихване на тази нещастна зганъ и това ще бѣде вслѣдствие взетитѣ много строги мѣрки противъ тѣхното празденство. Вѣстникитѣ съобщаватъ че на всѣкаде движенията на работницитѣ сж се проявявали съ порядъченъ резултатъ. Но не е за вѣрване въ такава едно колосално движение на сила, която не върши друго освѣнъ да иска, да има потребний порядъкъ. Сблъскванията, които ся ставали между работницитѣ отъ една страна, полицията и войската отъ друга, спорѣдъ съобщенията, не сж изключителни случаи. Тѣ сж отъ твърдѣ голѣма важностъ и заинтересованата публика нѣма да застане да не ги съжбяла. Най послѣ самичякъ Германския Императоръ при отваряние на сегашната сессия на Райстага въ словото си къмъ депутатитѣ е турилъ въпроси за покровителството на работницитѣ на първо мѣсто, като е искалъ положение за необходимостта върху което трябва да се позанимай цѣлия Райстагъ.

Какъвъ ще бѣде резултата отъ движението на работницитѣ и дали тѣ сега сж ся примирили съ положението си и да не създаватъ вече извънрѣдни случаи при днешното политическо настроение на държавитѣ въ Европа, това не може ся

опредѣли. Ще кажемъ че работническия въпросъ, който така шумно се распрѣска по всички страни на Европѣйскитѣ господарства, не е още дѣло свършено защото между господаритѣ и работницитѣ се ся забѣлѣзва сегисъ тогисъ по едно недоволствие.

Веднажъ за винаги трѣбва да признаемъ че ний българитѣ съставляваме държава, че имаме свое правителство, свой князь и че въ политическото си движение въ отношение съ политиката на всичкитѣ Европейски държави, нашата държава, нарѣдъ съ другитѣ, е значителна. Ний не съществуваме случайно. Българитѣ иматъ своя история, която никога нѣма да изчезни изъ страницата на всеобщата история на народитѣ. Добрѣ ще бѣде всякой българинъ да знае историята си, защото безъ нейното познание той не може да ся защищава ни политически ни икономически. Ако въ днешно врѣме има умрази, то тя произлиза отъ едни твърдѣ глупави и амбициозни заблуждения. Това става не само у насъ, но почти въ всичкитѣ страни като нашата. Не сж искренни нашитѣ партизани. Въ нашата така нарѣчени опозиция има една твърдѣ спекулативна борба, която се бори не за друго, а само да властува. Казваме само да властува затова, защото тя е властувала нѣкога, тя ся е навластувала и иска да властува въ нови форми съ стари начяла.

Да властуваме подъ нова форма ще рѣче да имаме една власть по жестока. Това иска опозицията спорѣдъ като сме разбрали. Народа ся е лъгалъ много пѣти, но време е вече да ся не лъже. Ако има опозиция, тя не ся създава отъ народнитѣ интиреси а отъ личнитѣ. За примѣръ ще покажемъ, че всичкитѣ водители на опозицията въ насъ сж хора, които добрѣ познаваме, които сж ни водили, управлявали и които сж докарвали народа ни въ положение щото, да не имъ плаща вече. Ето ний имаме Радослависти или гдѣто ги казватъ Сойкаджий; но отъ тѣзи партия сж всички тѣзи чиновници, които Радославовъ, кога бѣше, е, едно врѣме Министръ, си ги бѣ настанилъ на длѣжностъ.

Послѣ — Цанковисти — които плачатъ за Цанковъ и за Россия. Послѣ Каравелисти — които върлуваха при Каравеловото Министерство. И всички тѣзи испѣдени Министри си създали по една партия, станали опозиция и си мислятъ като че тукъ е Франция и че тѣ сж значителни за да дойдатъ пакъ на власть. Не е така: разликата мѣжду България и Франция е голѣма, слѣдователно разликата мѣжду нашата опозиция и тѣзи въ другитѣ господарства е голѣма. Но нѣма вече, потребно е да се избѣгватъ всички спекуланства, съ каквото нашитѣ опозиций работятъ въ името на милия народъ.

Ний сме държава създадена отъ 12 — 13 години, но въ тѣзи държава извършенитѣ политически събития сж обърнали вниманието на цѣлия свѣтъ. Имаме примѣри отъ подли събития и заговори, които сж ставали съ цѣлъ да ся опяни българската честъ и слава. И тѣзи работи сж вършени не за въ интереса на българския гражданинъ — българския народъ а въ интереса на руското правителство и лошитѣ му замисли.

* *

Дѣлото на Майоръ Паница е чиста русска монета. Читателитѣ, които вече сж извѣстни за подлитѣ му работи отъ прочитание на обвинителния актъ, който се печата въ нѣкой отъ по главнитѣ вѣстници, ще видятъ и ще разбератъ всичко за кого и въ коя полза ся е вършило всичко: въ народна или частна. Пусти тѣ му пари, въ състояние сж да откупатъ на вѣки българина, свободата му честта му, имота му и живота му, хемъ кой може да направи пазарлъка за България, всяка красота опозиционеръ: Цанковистъ, бесарабецъ, Цинцаринъ, Радославистъ, Каравелистъ и прочие хора отъ особенаго рода.

Интересно е дѣлото на Паница, защото въ него Българина ще види работи и цифри, съ които е правено пазарлъка отъ единъ човѣкъ, който продава сждбината на едно цѣло Княжество за много пари.

Народа не е тѣло върху което всѣка красота прави пазарлъкъ както му изнесе по скжпо да продаде. Отъ Паницова примѣръ ний виждаме (глѣдай обвинителния актъ. Свобода брой 358.) че съ една полица за 20,000

лева, 20,000 лева за Паница, а не за народа, той прави смѣтка за България продава я съ полица и прави заговоръ да строши и да продаде, кого — политическото съществуване на нашия народъ.

Похвална е бдителността на правителството. Нека това знай всеки Българинъ. Ако Европейскитѣ правителства се защищаватъ отъ справедливитѣ искания на гладнитѣ работници, то колко повече като нашето правителство трѣбва да при слѣдва подобни като дѣлото на Паница работи.

Другъ пътъ ще съобщимъ подробности отъ процеса на Паница.

Хората като Паница сѣ души мани на народа и правителството му и тѣ трѣбва да се наказятъ прилично и законно.

НАСЕЛЕНИЕТО И ИЗБИРАТЕЛНИТѢ МУ ПРАВА

Въ миналий брой ний са обѣщахме да изложимъ възгледоветѣ си, на основание на които, дадохме заключение, че на нашето население липсва съзнание къмъ изборитѣ му права и общественни длѣжности. За да направимъ това систематически, намъ би ни требвало да са прострѣмъ доста на широко и дълго, като хвърлимъ единъ критически прѣгледъ на нашето минало и настояще, за което не ни позволява тукъ мѣстото. Обаче ний ще са постарамъ да изложимъ само нѣколко отъ по-главнитѣ мотиви за заключението си. Спорѣдъ насъ, първата причина, по която на нашето население липсва съзнанието къмъ изборитѣ и общественни длѣжности, трѣбва да са отдаде на простотата и политическата незрѣлост на това население. Ний неказваме че свободнитѣ изборни учрѣждения не сѣ за насъ, защото признаваме тѣхнитѣ прѣимущества прѣдъ монархически абсютизъмъ, но казваме, че по-големата частъ отъ населението още не е дошло до пъл-

ното съзнание за святостѣта на тѣзи учрѣждения и за своитѣ изборитѣ и общественни длѣжности; а това произлиза отъ неговата простота и политическа незрѣлост. Простотата прави необразованитѣ градеки и селски елементъ неспособенъ да са ползува съ свободнитѣ изборни учрѣждѣния, съ които е надарено отечеството ни на основание конституцията на страната, и да съзнае гражданскитѣ си права и длѣжности. А една народна маса, безъ никакво политическо развитие, безъ каква-годѣ стѣпенъ на гражданско политическо образование, е, може да са каже, тѣло безъ душа. Тая проста народна маса, въ своята наивностъ, въ простодушието и незнанието си, често става слѣпо оръдие на извѣстни партизански цѣли, или користни прѣдприятия. Една шепа подли и безхарактерни агитатори може да раздвижи тая маса на всякадѣ и да прокара въ нея каквото иска мнѣние. Примѣръ за това имаме прѣдъ очитѣ си произшествието, въ врѣме на изборитѣ, на 27 Септемврий 1887 г. когато извѣстнитѣ на цѣлий свѣтъ, главни и второстѣпенни агитатори, безхарактернитѣ Плѣвенски политически и всѣчески банкрути, раздвижиха доста лѣсно цѣлата селска маса и я направиха жертва на своитѣ адски планове. Резултатътъ на тѣхнитѣ подли цѣли бѣше доста плачевенъ и позоренъ за масата отъ невежественното население, но за това тѣ пъкъ тържествуватъ и до днесъ съ плодоветѣ на своитѣ изобрѣтения. Това показва, че населението, което бѣше дошло да упражни изборитѣ си права, не е съзнало прѣдварително своитѣ длѣжности, и не е познавало хората, които ще избира, както и цѣльта и резултата отъ тѣхното избиране, а тѣй сѣщо и не е можло да прѣдвиди сѣтнинитѣ на учението, което е приелъ отъ агитаторитѣ и на което то стана жертва. А у насъ почти винаги, при всеки изборъ, доста значителна частъ

отъ избирателитѣ, като има да избира за извѣстенъ изборъ, избира тогози за когото я учатъ агитаторитѣ, а не че познава лицето, на което повѣрява най-драгоцѣнитѣ държавни или общественни интереси. А и отъ избранитѣ до сега по такъвъ начинъ отъ Плѣвенский окръгъ, за прѣдставители и за другитѣ общественни учрѣждения, едва ли сѣ отговаряли на своето назначение поне нѣколко души. Повечето отъ тѣхъ слѣпо са подражавали по развититѣ си събратия, вдигали сѣ и слагали рѣка заедно съ тѣхъ безъ да сѣ знаели защо. При такова състояние на обществото у насъ, неможе да има съзнателно изражение на народната воля, нито съзнателно всеобщо мнѣние — елементи, безъ които неможе да бѣде здравъ политически ни животъ, както и държавний и общественъ напредѣкъ. Ако досегашната босота по отношение на изборитѣ ни права е била извинителна, прѣдъ видъ на новото ни политическо възраждане, то за въ бѣдѣще желателно е да са взематъ мѣрки, за да са отстранѣтъ спѣхитѣ, които са биле до сега главно припѣтствие за това ни несъзнание. Втора причина на тѣзи ни политическа незрѣлостъ, е липсовитѣ на частни и патриотически елементи, които да запознаватъ населението съ по-важнитѣ събития изъ общественни животъ, като го приучатъ да са интересува отъ тѣхъ. защото всяко важно нѣщо, което става въ окръга, града или държавата, са отразява на гърбѣтъ на всекиго, безъ разлика на положение и занятие. Нашето население неможе още да съзнае, че то е въ положение да направи извѣстни подобрѣния въ държавний или общественъ механизъмъ, на основание изборитѣ си права и по редѣтъ на законитѣ; но види са, че неможе още да са освободи отъ прѣдразсѣдацитѣ, които е имало за турското правителство, затова мнозина още считатъ учрѣжденията: държавни и общественни

ПОДЛИСТНИКЪ.

Секретно предписание.

Продължение отъ брой 12.

Леонтиевъ. Ами защо се тѣй оплаки, като че ли се попадна на неприятелския аванпостъ?

Анна Ив. Азъ не знаѣхъ че ти си дошълъ.

Леонтиевъ. Ами ти отъ кѣдѣ идешъ? Той ми каза, че ти си отишла нейдѣ.

Щуранъ. Менъ господжата ми заповѣда да не казвамъ.

Анна Ив. Като че ли не знаешъ, че той всекога нѣщо ще събѣрка или излѣже . . . (къмъ Щурака). Излѣзъ навжнѣ!

Леонтиевъ. Не . . . той нека да почака . . . ето азъ ще напиша едно предписание и той ще го занесе.

Анна Ив. Кому?

Леонтиевъ. Отъ окръжния началникъ се получи днесъ циркуляръ, за почванието на сапернитѣ занаятия въ баталiona, — за туй трѣбва да командировамъ нѣкого отъ субалтернъ-офицеритѣ, за да получи шанцѣви инструменти, — лопати и кирки.

Анна Ив. Ами кого искашъ ти да испратишъ?

Леонтиевъ. Подпоручикъ Звягинъ.

Анна Ив. (Бързо) защо?

Леонтиевъ. Какво ти тѣй днесъ, както виждамъ всичкитѣ ти жилки треператъ?

Анна Ив. Никифоре, не търпя такива думи вече.

Леонтиевъ. Е, е, е, е . . . не сърди се, моя командирка, азъ самъ не мож да си обяснѣ . . .

Анна Ив. Ами кога трѣбва да трѣгне Звягинъ, — утрѣ?

Леонтиевъ. Какво утрѣ? — ей сега . . . той нощесъ трѣбва вече да се върне съ инструментитѣ; утрѣ ще се наченатъ занятията.

Анна Ив. (на странѣ) Свършихме я сега! гдѣто ще се кеже, портрета нѣма да се свърше? . . . е! тѣй небива . . . извинете, трѣбва да се побѣрка за забавянieto на тази командировка. . . (нему) защо искашъ ти да пратишъ именно Звягина?

Полк. Леонтиевъ. Просто тѣй искамъ! Той е младъ офицеръ, — нека да превиква къмъ службата. . . А ти, нима имашъ нѣщо противъ туй?

Анна Ив. Какво ще имамъ противъ или за!? . . . ти знаешъ, че азъ въ служебнитѣ ти работи никога не се вмѣсвамъ. (На странѣ) само, че Звягина ти

нѣма да пратишъ! (Високо). Пиши си писмото, азъ ти не бѣркамъ.

Леонтиевъ. (Като испитва перата). Какви сѣ тѣзъ пера у менъ — едно отъ друго по-развалени . . . (пише). Предлагамъ на Ваше Благородие . . .

Анна Ив. (Като се опира на рамото му). Какво перата ли не сѣ ти хубави?

Леонтиевъ. Ахъ, Анико, защо мя тѣй тласкашъ? . . . Ето у менъ какво „О“ стана, съ опашка! . . .

Анна Ив. Извини, моля ти се, азъ не тя бутнахъ нарочно. (Скъсва книгата).

Леонтиевъ. Защо я късамъ? Защо?

Анна Ив. Ти, по-добѣрѣ си напиши друга . . . ето ти книга . . . пиши изново . . . азъ не желая, щото рѣкописа на мѣжя ми да бѣде съ опашки . . .

Леонтиевъ. (пише). Предлагамъ на Ваше Благородие, съ получванието на настоящето . . . (говори). Знаешъ ли ти, че азъ чрезъ туй искамъ малко да отличя Звягина, да му покажа, че азъ го зная като за единъ дѣтеленъ офицеръ, а не като нѣкой фюфя . . . бурмозея . . .

Анна Ив. Ахъ, Никифоре!

Леонтиевъ. Какво?

за пѣща страшни и лоши, и, глѣ-
дате на служащитѣ, като на хора,
свършено различни отъ тѣхъ.

Че на нашето население
липсва общественото съзнание по-
казва и това още, гдѣто поне за
единъ изборъ, избирателитѣ не
сж възлагали на избранитѣ из-
вѣстни задължения въ интереса на
държавата или окръга, нито пъкъ
сж искали или ще искатъ нѣкога от-
четъ за това, което тѣзи избрани
лица, сж извършили за смѣтка на
цѣлото население. Но тѣзи именно
причини у насъ винаги си имхатъ
гагитѣ за изборнитѣ служби, разни
безхарактерни комарджий правствен-
но несъстоятелни екземпляри, които
щомъ добиятъ мечтаното положе-
ние, почватъ да върнатъ безъ ни-
какво стѣснение, безбройни произво-
ли и, пражосватъ безконтролно на-
роднитѣ пари за нѣща, които нѣ-
матъ никаква важностъ за населени-
ето. И разбира са, че когато такива
обществени служители нѣматъ ни-
какво понятие нито за своитѣ длъж-
ности, нито пъкъ познаватъ иконо-
мическото и социално положение на
населението, нито нуждитѣ на пос-
лѣдното; а най-главното, че тѣ ка-
то не притѣжаватъ и никаква съ-
вѣстъ и честностъ, то отъ такива
именно общественни служители ед-
ва ли може да се очаква най-малка-
та полза за населението. Разбира са,
че не всички общественни служите-
ли сж отъ такава категория, но ний
мислимъ, че по голѣмий процентъ е
отъ тѣхъ. Затова ний сме очевидци
на чести глупости и неразумности
на нѣкои общественни учрѣждения,
а населението, което вижда всичко
това, не може да забрави още поня-
тието си за турскитѣ учрѣждения.
Спасителенъ лѣкъ за тѣзи болѣсти
може да са намѣри пакъ въ самото
население и въ по свѣстнитѣ ни хо-
ра, при едно съзнание на всички,
като отдѣлятъ трицитѣ отъ браш-
ното. Само въ такъвъ случай ний
ще имаме порядъчни и полѣзни об-
ществени учрѣждения, а тѣй сжщо

ще бждемъ истенски синове на сво-
ето отечество.

С. А — аз.

Плѣвенскиятъ Сжрь-пазаръ

Въ севѣрната страна на гра-
дътъ ни се намира едно мѣсто, ко-
ето прѣдставлява една кръглостъ
неправилна и въ диаметръ може да
има около 200 метра, то служи за
пазаръ не само на зеленчукатъ, нъ
тамъ ся докарватъ за продонъ и жи-
вотни отъ сичкитѣ родове като ко-
пѣе волове крави, биволи (отъ близ-
ки и далечни мѣста) и пр; тѣй що-
то въ тая мѣстностъ ся движатъ
голѣми сумми пари, които излизатъ
изъ хиляди рѣце и прѣминаватъ въ
други подобни органи, посетителитѣ
на които плуватъ, но нѣкога, до ко-
лѣни въ калъ и никой не обръща
нето най-малко внимание на толкова-
то състояние на пазарското землище.

Сѣки може си прѣдстави на у-
мътъ колко нечистотии оставятъ,
многого стотини животни, които сто-
ятъ по цѣль денъ на пазарътъ, вър-
ху въпросното землище и до какво
количество могатъ достигнѣ не чис-
тотийтѣ, като ся умножаватъ сѣки
петѣкъ отъ седмицата, и сяка годи-
на по толкова петѣци. — Сичкитѣ
тия производѣния кипятъ и ся раз-
лагатъ, като образуватъ милиони
милиарди разнородни животинчета,
които пълнятъ нѣжнитѣ гърди не
само на посетителитѣ на тая мѣст-
ностъ, нъ още и на сичкитѣ ни съ-
граждани, които еднажъ влѣзли въ
организмътъ не стоятъ мирни, а ся
движатъ да трѣсятъ прѣпитание и
естественно ся размножаватъ въ та-
къвъ случай. Тѣлото на чловѣка,
въ което живѣе такъвъ микроскопи-
чески святъ може ли да остане не
повредѣно? Вѣлитѣ дробовѣ, които
ся едни отъ най-крѣхкитѣ органи
на чловѣческото тѣло могатъ ли
да останѣтъ не проѣдени не про-
дупчени и неразрушѣни? И въ след-
ствие на това другитѣ органи уцѣ-
ляватъ ли? мозакътъ останвали не
повредѣимъ? — На сичкитѣ тия въ-

проси като не може ся да другъ,
освѣнъ отрицателенъ отговоръ; то
неразбираме защо градскиятъ съ-
вѣтъ не вземе пужднитѣ мѣрки за
да ся очисти землището на пазарътъ
и да ся покрие съ калдаръмъ, кога-
то камани около градътъ ни има
прѣмного и нѣма никакви други при-
пятствия. Въ всеки случаи обаче
желателно би било, да ся чие кога
ще ся покрятъ калнитѣ улици, ка-
кто и въпросната мѣстностъ, съ кал-
даръмъ за да знаятъ сичкитѣ ни
сѣграждани, та да не ся питатъ по-
стоянно единъ другъ и да ся хра-
нятъ съ надѣжда създадена отъ са-
митѣ тѣхъ.

Спорѣдъ както се научаваме,
Плѣвенский Окрѣженъ Хигиеничес-
ки Съвѣтъ подъ прѣдсѣдателството
на Г-на Плѣвенский Окрѣженъ Уп-
равителъ въ заседание на 18-й
Януарий текущата 1890 година е
взелъ слѣдующето рѣшение:

1. Да се предложи на Плѣвенско-
то Градско Общинско Управление да
се распорѣди, щото Градската сал-
хана и касапницитѣ въ града непре-
менно да се уредятъ и държатъ въ
чистота, спорѣдъ ст. ст. 16 до 29
вкл. отъ Полицейскитѣ правила за
упазвание на общественното здравие.
Въ селата да се приспособятъ тѣзи
статий отъ рѣченитѣ правила, отно-
сительно кланѣто на всякакъвъ до-
битѣкъ, сушението на кожитѣ и про-
даванието на мѣсото, до колко е въз-
можно да се приложатъ.

2. Плѣвенский гр. Кметъ да по-
рѣча, щото непременно веднѣжъ въ
день, и то сутренъ, всякой да при-
мите прѣдъ дюкяна си, а по махли-
тѣ веднѣжъ въ седмицата Сжбота.
Сжщо и по селата Кметовѣтѣ да на-
блюдаватъ всякой да държи чистота
въ двора, прѣдъ къщата си и прѣдъ
дюкяна си; съгласно ст. 2 отъ съ-
щитѣ правила да се опрѣделятъ мѣ-
ста вънъ отъ града и селата, на кои-
то да се изнасятъ и изкарятъ бок-
луцитѣ, като се пази да не се при-
чини пожаръ. Исхвърлянието на бо-

Анна Ив. Ето какво значи, че ти
си се оженилъ старъ ергенинъ — никакъ
не мож да тя отлъча отъ такива ду-
ми . . . Каква е отъ тебе тази дума
бурмозей? . . . Каква глупава дума: бур-
мозей!

Леонтиевъ. Виноватъ съмъ, Аниче,
ке, . . . виноватъ.

Щуракъ. Бурмозей, вашеское бла-
городие, тѣй у насъ наричатъ подпору-
чицитѣ, които малко падатъ още зелени-
чки по службата.

Леонтиевъ. Тебѣ кой тя пита, бре
кисела порциео!? . . . Ще прѣстанешъ
ли ти на всяко гърне миродия да ста-
вашъ!?

Анна Ив. Пакъ ли, Никифоре! охъ
Господи!

Леонтиевъ. Забравихъ, забравихъ .
. . . нѣма вѣче! нещъ вече!

Анна Иванова. Помисли, че ти у
менъ си първия полковникъ въ всичкия
окръгъ и . . . такива думи приказвашъ!
Достоенъ! службисъ, красавецъ (хваща
го за главата). Ето какъвъ красавецъ!
(Цѣлува го).

Леонтиевъ. Ехъ! като съмъ билъ
такъвъ красавецъ . . . и още веднѣжъ
(тя го цѣлува). А сега . . . (става). По
всичкитѣ правила реваншъ . . . Аниче!

реваншъ . . . не, не, рре . . . (иска
да я цѣлува и вижда Щурака). Какво
ти тукъ стърчинъ? (Отива къмъ масата
и сѣда).

Щуракъ. Азъ . . . за нѣколко думи,
вашеское благородие . . . още има . . .
ако у насъ нѣкой офицеръ е съ харак-
теръ, сърдитъ, то той е значи у насъ
скипидаръ, а ако е малко лѣнивъ, — то
хайлазинъ.

Леонтиевъ. Иди въ преднята, и
тамъ чакай; ще тя повикамъ, когато ми
потрѣбвашъ.

Щуракъ. Слушамъ вашеское благо-
родие . . . (Отива къмъ вратата и се
обраща). Ако-ли пъкъ нѣкой повече оби-
ча да се налива, то такъвъ у насъ е
мухобиецъ. (Леонтиевъ истроива съ кракъ;
Щуракъ се скрива).

IV.

Полковникъ Леонтиевъ и Анна Иванова.

Леонтиевъ. Защо-ли само мя отвли-
чашъ ти отъ работа?! . . . Красавецъ
тамъ и всичко . . . И защо-ли военнитѣ
се женатъ? Отъ женидбата излиза само
едно нерадѣние по службата.

Анна Ив. Какво нерадѣние?

Леонтиевъ. Разбира се! Сега веѣ-
коя минутка е сжпа, утрѣ, едва се

зазори и трѣбва занятията да се наче-
натъ, а ти ето съ какви щатски предме-
ти мя отвличашъ. (Сѣда и пише).

Анна Ив. Азъ, да тя отвличамъ? . .
Пази Боже! Азъ подобенъ постѣпкъ въ
живота си не бихъ си позволила . . . па
и ти не си такъвъ чловѣкъ, щото же-
ната да може да тя отвлича отъ служеб-
нитѣ ти работи.

Леонтиевъ. Да, да, да . . . пѣй,
пѣй, пѣй, . . . слушалъ съмъ азъ тѣзи
пѣсни хиляди пѣти.

Анна Ив. (Убидено). Никифоре!
Защо си толкова несправедливъ! Като
че ли незнаешъ, че службата ти за менъ
е святиня? Ами помнишъ-ли, какво каз-
ваше, когато на инспекторския смотъръ
нашиятъ баталионъ заслужи първата ат-
тестация? — какво казваше?

Леонтиевъ. (Пише). Съ получвани-
ето на настоящето незабавно да замине-
те за въ градътъ . . .

Анна Ив. Ти казваше, че азъ съмъ
ти много помогнала . . . че азъ съмъ ти
посочила на нѣкои и други много неис-
правности . . .

Леонтиевъ. Да, да . . . помня . . .
посочила си и свършено . . .

Слѣдва

клуцитъ да стане до 15 Мартъ, или, ако има възможностъ, по рано отъ опредѣленный срокъ.

3. Да се възложи на Плѣвенский Окръженъ Лѣкаръ да изработи единъ правилникъ за фурнитъ.

Сжщиятъ съвѣтъ въ заседание на 28-й Януарий т. г. е взелъ слѣдующето рѣшение:

1. Да се поръча на градското Общинско Управление да запрети хвърлянето на боклуцитъ и истичание-то на нуждниците въ градската бара.

2. Да се назначатъ отъ гр. Общ. Управление двама надзиратели, които да нагледватъ по цѣлото течение на барата въ града да не се хвърга боклука въ нея и имената на нарушителитъ да съобщаватъ на общинското Управление за наказание.

3. Да се натоварятъ членовѣтъ на съвѣта: Прѣдсѣдателя на постоянната коммисия, Градский Общинский Кметъ, Окр. Лѣкаръ и градския архитектъ да пригледатъ барата, хвърленитъ покрай нея и въ нея нечистоти, мѣстата които ще трѣбва да се отчуждѣтъ, за да се отворятъ отъ двѣтъ ѝ страни улици и за всичко да доложатъ на съвѣта.

4. Да се насадятъ отъ двѣтъ страни на барата дървета и да се задлъжи общинското управление още тазъ пролѣтъ да извърши това, и

5. Да се отчуждѣтъ прѣзъ тази година двѣтъ воденици на барата принадлежащи на Братия Караиванови и на Симеонъ Хайдудовъ.

Б. Р. Да ли сж изпълнени горнитъ рѣшения на хигиенический съвѣтъ, ний още незнаемъ, нъ ни се вѣрва, че настоящето Градско Общинско Управление не си разваля спокойствие-то съ подобни работи, отъ които зависи добриятъ животъ на гражданитъ.

РАЗНИ.

ЕДИНЪ ГОВОРИМЪ ВѢСТНИКЪ

Извѣстиятъ Електричѣнъ Господинъ Едисонъ, спорѣдъ както казватъ, на скоро щѣлъ да устрои единъ *вѣстникъ* говоримъ чрѣзъ своятъ новоизобретѣнъ фонографъ. — Както и да се показва за не вѣроятна тая новина, все пакъ увѣряватъ че Дружеството Edison galhing Nevos paper е близо да ся състави и да начне издаването на новиятъ органъ, който (journal parlè) говоримъ *вѣстникъ* ще бѣде ползѣнъ не само на книжнитъ чловѣци, нъ даже и на безкнижнитъ: защото всѣки абонатъ на тоя вѣстникъ като сѣдне на пр. да обѣдва, безъ никакъвъ трудъ, ще може да чюе всичкитъ вѣстникарски извѣстия чрѣзъ своятъ фонографъ.

Извѣстно е вече че помѣнхиятъ Г-нъ Едисонъ е открилъ единъ новъ инструментъ наречѣнъ фонографъ, който служи за размѣнѣние на търговскитъ корреспонденций и който може да замѣсти секретаритъ имъ. Търговецътъ който би пожелалъ

да пише писмо, нѣма освѣнъ да диктува това си писмо на своятъ Фонографъ, който регистрира върху едно листо книга (специално приготвено за тая цѣль), не само сѣка произнѣсена дума, нъ още предружена (думата) съ сичкитъ ѝ интонаций. — Еднажка диктовката свършена, търговецътъ изважда изъ своятъ Фонографъ въпросното листо, туря го въ единъ пликъ и го испраца на своятъ корреспондентъ, който го взема, на свой рѣдъ (сжщото това листо изъ пликътъ), туря го върху своятъ фонографъ, който пѣкъ (фонографъ) му произнася всичко що е било забѣлѣжено (регистрирано) върху листото.

По принципътъ на говоримиятъ вѣстникъ, Г-нъ Едисонъ е изнамѣрилъ средство, за да може да произвожда (reproduire) листата на фонографътъ въ количество до 20,000 парчета на часътъ. Тия листа (листовете вѣстници) които ще съдържатъ дневнитъ новини (като сѣки вѣстникъ) ще ся раздаватъ всѣки денъ на абонатитъ които за да узнаятъ съдържанието имъ, трѣбва да ги поставятъ въ фонографътъ и тутакси ще начнатъ да чюватъ цѣлото съдържание на листовѣтъ. — Както казахме по горѣ, фонографътъ ще изговаря спорѣдъ поставѣнитъ въ него листовете не само простото имъ съдържание; нъ още придружено съ сичкитъ интонаций като на пр. едно театрално представ-

лѣние заедно съ ръкоплѣсканията и пр. и пр. (Jnb. B.)

Това гениялно изобретѣние ще бѣде отъ най голѣма важностъ за цѣлиятъ свѣтъ, защото повечето отъ обитателитъ на земното кжлобо ще извлечатъ голѣма полза отъ нѣго. —

Спорѣдъ точнитъ свѣдения, които имаме до сега, на 6-й того сж избрани за членове на Селско—Общинскитъ съвѣти въ Плѣвенский Окръгъ, лица честни дѣятелни и привърженици на днешното правителство. Отъ тука ний заключаваме, че населението отъ Плѣвенския Окръгъ високо цѣни своитъ права и за това избира лица, които строго могатъ да защищаватъ интереситъ и свободолюбивитъ му права.

По тия избори ний ще поговоримъ по подробно въ слѣдующиятъ брой.

ИЗВѢСТІЕ.

Скоро-печатницата „СЪЕДИНЕНИЕ“
въ гр. Плѣвень.

Щесть има да извѣсти на почитаемата публика, че приема да печата разни видове книжки като: брошури, Правителствени и търговски тефтери, обявления, протоколи, резолюций, рѣшения, бланки, пликкове, корици за дѣла, квитанционни книги, карти за свадби, сгодяване визитни и пр. пр.

Има готови отпечатани:

Училищни свидѣтелства, призовки за общинскитъ сждове, призовки по общ. даждия, квитанций за десѣтъчнитъ храни, описи и корици за дѣла, документни расписки, прошения, пжломощни, записи за пари и хранж, полици и продавателни актове.

Общава работа бърза, чиста, съ най умѣренна цѣна.

Плѣвень, 12 Май 1890 год.

Съ почитание:

Илия П. Макавѣевъ и С-іе.

СТАТИСТИКА

За смъртнитъ случаи въ Градътъ Плѣвень, отъ 1-й Априлий до 1-й Май 1890 год.

№ по рѣдъ.	НАЗВАНИЕ НА БОЛѢСТИТЪ.	Мжъже	Жени	Дѣтца.	Всичко.	Забѣлѣжка.
1	Pneumonia acuta	—	—	5	5	Остро въспаление на бѣлитъ дробове.
2	Pneumonia Chronica	1	1	—	2	Хроническо въспаление на бѣлитъ дробове.
3	Tuberculosis	4	3	—	7	Охтика (единъ съ asten. cord.)
4	Abortus	—	1	—	1	Помѣтаніе
5	Scruphulosis	—	—	2	2	Живница.
6	Vitium cordis	2	—	—	2	Порокъ на сърдцето
7	Febris Typhoidis	1	—	—	1	Огница
8	Dyzentelia	—	—	2	2	Кървавъ поносъ.
9	Angina Dyphtheritica	—	—	4	4	Гнила жаба
10	Meningitis	1	—	—	1	Въспаление на мозъчната цина
11	Catar. Intestinalis	1	—	—	1	Въспаление на червата.
12	Tussis convulsiva	—	—	3	3	Черна кашлица.
13	Epilepsia	—	—	9	9	Черна болѣсть (падача).
14	Hydrops	1	1	—	2	Водянки (отичание).
15	Maramsus	1	2	—	3	Старостъ.
Сумма:		12	8	25	45	

И. Д. Плѣвенски градски Мъртвопрѣвѣрителъ Фелдшеръ: Хр. Ц. Монева.